

Скелясте урвище. Над ним — вгорі — халупа.
Хребці — на купу скинув краєвид південний
Й увесь — на спеку, що — тривалістю падіння.
Все довше — інтервал і — пазуристіш — лапи.

Блакить розширює у звук алмазна лопать.
Важкі прозорі кулі котяться з бездоння.
Кожен камінчик — із зозулею годинник.
Міняється речей — й росте — первинний зліпок.

Суга. Основа — із дедалі ширших уст повітря.
Ще трохи, — й динозавр просунеться крізь отвір,
Дарма що — зайвий раз — під ніж — природи наклад.

Присутнє все, й те, що уже віками зникло.
Рипить і зеленіє праліс, який струх.
Стіна у грудях, що — от-от — на світло — страх.